

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Høring over udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie.

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Ankestyrelsen

29. november 2017

J.nr. 2017-0017-59318

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

lbpo@sm.dk
sm@sm.dk

Taastrup, den 21. november 2017
SO/jsk/kil

Høringssvar over vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie

Dansk Handicap Forbund afgiver hermed høringssvar vedrørende vejledningsmaterialet til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie.

Vores målgruppe er mennesker med bevægelseshandicap, men vi har også medlemmer med sammensatte funktionsnedsættelse – herunder kognitive udfordringer, som bor i botilbud. Derfor finder vi det relevant at kommentere på vejledningen.

Vores læsning tager udgangspunkt i at sikre et minimum af kompensation – herunder adgang til ferie for alle.

Målgruppe

Punkt 5

Det nævnes, at borgere, som alene har fysiske funktionsnedsættelser, ikke er i målgruppen. Dansk Handicap Forbund har medlemmer, som bor på botilbud. Flere af dem kan på grund af deres sammensatte funktionsnedsættelse og livssituation ligge i grænselandet mellem fysiske og psykiske funktionsnedsættelser. Det er derfor meget vigtigt, at målgruppespørgsmålet altid tager udgangspunkt i en individuel og helhedsorienteret vurdering. Dette ser vi gerne tydeliggjort.

Kerneydelse og tilkøb

Punkt 1 – andet afsnit

Vi ønsker en tydeliggørelse af, at ferie er en del af udmålingen for alle borgere, som modtager støtte efter § 85. Det kan med fordel ske ved at tilføje: 'herunder ferie' i forlængelse af sidste sætning i punkt 1.

Punkt 1, 14, 16 og 54

Flere steder omtales 'kerneydelsen' og 'tilkøb'. Vi ser gerne, at vejledningen tydeliggør forskellen på disse begreber. Dette kan med fordel gøres gennem eksempler.

Punkt 16

I dette punkt mener vi, det bør skrives ind, at en kommune ikke generelt kan afvise at udmåle ferie som en del af kerneydelsen. Muligheden for at få udmålt ferie må således ikke skives ud af en kvalitetsstandard, og det bør fremgå af punkt 16.

Med venlig hilsen

Susanne Olsen
landsformand

Børne- og Socialministeriet
Sendt til: lbpo@sm.dk og sm@sm.dk.

Vordingborg
28. november 2017

Høringssvar til udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie

Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark takker for muligheden for at kommentere på udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie.

Vejledningen vedrører lov nr. 649 af 8. juni 2017 om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie, der træder i kraft den 1. januar 2018.

Foreningen bliver i forbindelse med høring af vejledningen i tvivl om følgende, som derfor med fordel kan præciseres i vejledningen:

1. Kræver brugen af tilkøbsloven en politisk stillingtagen i kommunalbestyrelsen eller er denne beslutning fra lovgivers side uddelegeret til det enkelte tilbud? Og skal det enkelte tilbud tage konkret stilling til salg af ydelsen i hvert tilfælde eller skal der tages en principiel stillingtagen hertil under hensyn til lighedsprincippet?

Det fremgår af vejledningens punkt 2, at: " Det er døgntilbuddets ledelse, der kan træffe beslutning om at tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie. Det er frivilligt for det enkelte døgntilbud, om det ønsker at tilbyde beboerne tilkøb. I en kommune vil der derfor kunne være forskelle fra døgntilbud til døgntilbud på, om der leveres tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie. Det enkelte døgntilbud kan med fordel vælge at tage principiel stilling til, hvorvidt døgntilbuddet ønsker at levere tilkøb under ferie." Vejledningen kunne med fordel præciseres på dette punkt.

2. Kan kommunalbestyrelsen vælge, at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse ikke kan ske i forbindelse med ferie i udlandet?

Med venlig hilsen

Helle Linné
Landsformand

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Danmark

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 9132 5651

Sendt til lbpo@sm.dk og sm@sm.dk

MEFR@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 17/02295-2

**HØRING OVER UDKAST TIL VEJLEDNING OM TILKØB
AF SOCIALPÆDAGOGISK LEDSAEELSE UNDER FERIE**

15. NOVEMBER 2017

Børne- og Socialministeriet har ved e-mail af 31. oktober 2017 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie.

Instituttet har ingen bemærkninger til udkastet.

Der henvises til ministeriets sagsnummer 2017-5360.

Med venlig hilsen

Mette Frandsen

JURIDISK FULDMÆGTIG

Landsforeningen
LEV

Børne- og Socialministeriet

Sendt med e-mail til: lbpo@sm.dk og sm@sm.dk

Den 28 11 2017

D.nr .345957

Sagsbeh. tg_lev

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Høringssvar vedr. udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie

Hermed fremsendes Landsforeningen LEVs bemærkninger til ovenstående vejledningsudkast.

Indledning

LEV er, som det fremgik af vores høringssvar til lovforslaget om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferie fra februar 2017, bekymrede for de direkte – og især indirekte – virkninger, af tilkøbsloven. Især på lidt længere sigt forudser vi, at tilkøbet under de eksisterende vilkår, vil få betydelige negative effekter for LEVs målgruppe.

- Tilkøbsmodellen risikerer således i praksis at undergrave de rettigheder, som mennesker med udviklingshæmning i dag har til socialpædagogisk ledsagelse til feriemål og lignende.
- Modellen indebærer ekstremt høje handicaprelaterede merudgifter som stadig flere slet ikke vil have betalingsevne til.
- Den manglende myndighedskontrol, klageadgang mv., som kendetegner den valgte tilkøbsmodel er uansvarlig – ikke mindst i lyset af målgruppens svage forudsætninger.

Denne vurdering af tilkøbsloven er udgangspunktet for nedenstående bemærkninger til udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie.

Generelle bemærkninger

Generelt savner vi, at vejledningen mere detaljeret og ved brug af eksempler forklarer hvordan loven skal forstås og anvendes i praksis. Vi anser det for ekstraordinært påkrævet idet de påtænkte primær-brugere af tilkøbsloven, hverken er forvaltningsjurister eller på anden vis trænede myndighedspersoner. Det er derimod socialpædagogisk personale, voksne med de mest indgribende funktionsnedsættelser i botilbud samt deres pårørende.

Protektor:
Hendes Måjestat
Dronning Margrethe

Vejledningsudkastet synes i udstrakt grad at være identisk med bemærkningerne til loven – om end vejledningen i en række tilfælde er mindre udfoldet end bemærkningerne, hvilket ikke forekommer hensigtsmæssigt.

Omtale af 60-15

Det politiske flertal bag loven om tilkøb tillagde Ankestyrelsens principafgørelse 60-15 stor vægt. Afgørelsen slår fast, at personer med funktionsnedsættelser, der betyder, at vedkommende ikke kan færdes alene, kan have ret til at modtage hjælp efter §85 på kortere ferieophold uden for hjemmet.

Vejledningsudkastet har en enkeltstående – og ret kortfattede omtale af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 60-15. Vejledningens henvisning til principafgørelsen betoner, at afgørelsen ikke kan anvendes til at indføre en bundgrænse, men der gives ingen nærmere gennemgang af de principper, som er lagt til grund i afgørelsen. En sådan mere detaljeret gennemgang findes i bemærkningerne til lovforslaget. I lovbemærkningerne fremgår det således blandt andet, at 60-15 tydeliggør, at kommunen ikke kan undlade at yde den nødvendige ledsagelse i forbindelse med en ferie med den begrundelse, at kommunen ikke har en servicestandard, der giver mulighed for ferieophold.

I betragtning af den afgørende betydning, som denne principafgørelse blev tillagt i forbindelse med den politiske behandling af forslaget om en tilkøbsordning – i forhandlingerne, arbejdsgrupperapporten, i diverse ministersvar samt i den offentlige debat om emnet – forekommer det problematisk, at vejledningsudkastet behandler 60-15 så overfladisk som tilfældet er.

LEV opfordrer således til, at vejledningen markant udbygger omtalen af 60-15, herunder det kompensationsprincip, som er anvendt i den forbindelse. Det er centralt i forhold til understøttelsen af personalet og ledelsens opfyldelse af forpligtelsen i lovens § 3. Her fremgår således, at døgntilbuddet skal rette henvendelse til beboerens handlekommune, hvis der er tvivl om beboeren har ret til visiteret ferieledsagelse efter § 85 i Serviceloven.

Ingen klageadgang?

Det fremgår af vejledningsudkastet, at der ikke er klageadgang i relation til døgntilbuddets beslutning om at tilbyde – eller ikke tilbyde – tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse. Her henvises til klagemuligheder i forhold til kommunalbestyrelsen og Ankestyrelsen.

Om end det er mindre tydeligt, formoder vi at udkastets formuleringer i punkt 17 (s. 6) ligeledes henviser til, at der ikke er denne klagemulighed i forhold til kommunalbestyrelsen og Ankestyrelsen, når det gælder *”de vilkår, som ledsagelsen sker under”* (s. 6).

Vi skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at det for os forekommer uklart hvilken retstilstand, som herved etableres i forbindelse med tilkøbt socialpædagogisk ledsagelse. Er det således korrekt opfattet, at en beboer, der eksempelvis

udsættes for omsorgssvigt eller nedværdigende behandling af en offentligt ansat medarbejder fra døgntilbuddet, ikke vil kunne påklage dette over for de pågældendes arbejdsgivere (kommunen eller døgntilbuddet) – og at døgntilbuddet eller kommunen ikke vil være forpligtet til at behandle en sådan klage?

Klager efter forbrugerklagelovgivningen

Det fremgår af vejledningsudkastet, at hvis *".. en beboer enten er utilfreds med døgntilbuddets levering af tilkøb under ferie eller mangel på samme, skal dette afklares gennem dialog med døgntilbuddet"*.

LEV finder det uklart om denne udlægning er dækkende, idet der alene henvises til beboerens mulighed for at afklare eventuelle uoverensstemmelser gennem dialog med døgntilbuddet.

Det synes således at fremgå af svaret på spørgsmål nr. 10 (L 151), at døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse til ferieformål kan være omfattet af Forbrugerklageloven: *"Tjenesteydelser leveret af en offentlig virksomhed er omfattet, hvis den udbudte ydelse har et erhvervsmæssigt præg. Der skal således være tale om en ydelse, som er mulig at sidestille med en ydelse fra en privat erhvervsdrivende."* I svaret fremgår ikke, at salg af socialpædagogisk ledsagelse ikke skulle være omfattet af forbrugerklagereglerne.

Det er oplagt, at der kan opstå situationer, hvor en beboer, som har tilkøbt socialpædagogisk ferieleadsagelse ikke er tilfreds med kvaliteten, omfanget eller prisen af den tilkøbte ledsagelse i forhold til det aftalte. Det kan eksempelvis være hvis personalet vælger at afbryde ledsagelsen før den aftalte tid på grund af sygdom eller andet. Her vil enhver anden køber af serviceydelser kunne forlange tilbagebetaling eller en erstatnings-serviceydelse – og vil i yderste instans kunne indgive en klage til Forbrugerklagenævnet.

På denne baggrund er det efter LEVs opfattelse mangelfuldt, at udkastet til vejledning slet ikke omtaler disse klagemuligheder.

Omtalen af klagemulighederne efter forbrugerklagelovgivningen bør desuden suppleres med de særlige overvejelser, som er relevante i forhold til målgruppens behov for støtte i relation til indgivelse af en klage, dokumentation mv. samt døgntilbuddets forpligtelse til at bistå beboeren i den forbindelse.

Beskyttelse af sårbare 'forbrugere'

Det fremgår af svar på spørgsmål 19 (L 151), at det formentlig vil *"...være svært for nogle af borgerne i målgruppen for lovforslaget på egen hånd at påklage mangelfuld levering af tilkøbt socialpædagogisk ledsagelse til forbrugerklagesystemet, da målgruppen er borgere med betydelig nedsat psykisk funktionsevne. Det min opfattelse, at mange borgere i målgruppen har nogen, der vil kunne hjælpe dem med at klage, eller som vil kunne klage for dem på baggrund af en fuldmagt. Og de borgere, som ikke har det, vil som oftest have en værge. Det bemærkes i den forbindelse, at kommunalbestyrelsen, ifølge servicelovens § 82,*

stk. 2, skal påse, om der er pårørende eller andre, der kan inddrages i varetagelsen af interesserne for en person med betydelig nedsat psykisk funktionsevne. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse være opmærksom på, om der er behov for at bede statsforvaltningen om at beskikke en værge efter værgemålsloven."

Efter LEVs opfattelse kunne vejledningen passende udbygges med mere tydelige anvisninger på, hvorledes et døgntilbud skal forholde sig i tilfælde, hvor en beboer, som har købt socialpædagogisk ledsagelse, ytrer ønske om at klage over den leverede ydelse – hvad enten dette sker verbalt eller nonverbalt. Hvori består døgntilbuddets støtte- og vejledningsforpligtelse i disse situationer? Er der pligt til at underrette eventuelle pårørende og eventuelle værge? Etc.

Tilbageværende beboeres klagemuligheder

Klagemuligheden for de tilbageværende beboere i et botilbud, hvor en beboer har tilkøbt ledsagelse, bør også beskrives i vejledningen. De tilbageværende beboere har således klagemulighed efter serviceloven, uanset at en forringelse i omfang eller kvalitet i den ydelse, som de modtager, kan tilskrives det forhold at en eller flere af deres medbeboere har tilkøbt socialpædagogisk ledsagelse til en ferie. Muligheden for at medtage kendt personale var netop et af hovedargumenterne for tilblivelsen af loven.

Krav til vejledning og oplysning af beboer om tilkøb

Det antages, at døgntilbuddets oplysning om pris, kvalitet, omfang mv. af den socialpædagogiske ledsagelse, som tilbydes beboerne, er omfattet af markedsføringslovens regler. Dette forhold bør efter LEVs opfattelse tydeliggøres i vejledningen.

I svar på spørgsmål 9 (L 151) oplyses det *"..at døgntilbuddene selv må bestemme, hvordan de vil gøre beboerne opmærksomme på muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier."* Men det tilføjes i den forbindelse, at *"...det er klart, at materialet skal være beboervenligt og indeholde retvisende oplysninger om muligheden for tilkøb, så beboerne ikke vildledes."*

Efter LEVs opfattelse bør vejledningen tydeliggøre de forpligtelser, som døgntilbuddet har i forhold til vejledning og oplysning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferie. Denne tydeliggørelse bør dels forklare de almindelige principper for forbrugeroplysning og forbud mod vildledning, dels understrege forpligtelsen til at tilpasse vejledningen i forhold til beboerens kognitive funktionsnedsættelse. Dette bør også omfatte vejledning om prisen for ledsagelsen, der kan illustreres med konkrete sammenligninger - eksempelvis, at betalingen for ledsagelsen til de fem dages ferie i sommerhuset svarer til for eksempel 20 restaurantbesøg af 500 kroner.

Generelt er det stærkt beklageligt, at udkastet til vejledning på intet tidspunkt forholder sig de udfordringer, som manglende pengeforståelse blandt beboere i målgruppen kan give i forbindelse med døgntilbuddenes forvaltning af tilkøbet.

Det er således kendetegnende for mange voksne med udviklingshæmning, at de har behov for særlig støtte og vejledning for at forstå om noget eksempelvis er dyrt eller billigt. I lyset af, at vi i disse tilkøbssammenhænge kan tale om beboerens køb for 15-20 eller 30.000 kroner, mener LEV, at dette forhold generelt bør udfoldes yderligere i vejledningen.

Magtanvendelse i forbindelse med tilkøb

LEV anerkender, at det er nødvendigt at etablere hjemmel til at servicelovens magtanvendelsesregler i et vist omfang kan anvendes i forbindelse med tilkøbt ledsagelse.

Vi finder imidlertid, at der opstår en række problemstillinger i den forbindelse, som vejledningsudkastet bør tydeliggøre. Vi ser et stort behov for at kompetencefordelingen mellem ledelse, fastansatte og midlertidige ansatte tydeliggøres i relation til håndteringen af magtanvendelsesreglerne under tilkøbt ledsagelse. Dette behov opstår især på grund af den upræcise anvendelse af betegnelsen "personalet" i § 9.

Grundlæggende er det naturligvis helt på sin plads, at beboere, som udsættes for magtanvendelse i forbindelse med en ferie med tilkøbt ledsagelse, kan klage. Det er ligeledes på sin plads, at der er pligt til at foretage indberetning af magtanvendelsen. Uden disse grundlæggende elementer, ville der være tale om fundamentale brud på sårbare beboeres retssikkerhed i forbindelse med magtanvendelser, som finder sted i forbindelse med tilkøbt ledsagelse.

Det er imidlertid også netop disse elementer (klagemulighed og indberetning), som er med til at tydeliggøre nogle af paradokserne i denne lovgivning. Beboeren kan således klage til en kommunalbestyrelse, som ikke har nogen myndighedsindflydelse på den tilkøbte ledsagelse (besluttet alene af døgntilbuddet). Magtanvendelser skal indberettes til myndigheder, som ikke skal føre tilsyn med døgntilbuddets ydelse og salg af socialpædagogisk ledsagelse.

Tilsyn

Det fremgår, at socialtilsynene ikke særskilt skal *"godkende de kommunale og regionale døgntilbuds levering af socialpædagogisk ledsagelse under ferie, da dette ligger uden for døgntilbuddenes daglige drift."*

Vi antager, at socialtilsynene skal føre tilsyn med og godkende hele den socialpædagogiske ydelse, som leveres af døgntilbuddet, herunder også socialpædagogisk ledsagelse under ferie, som ydes som en del af tilbuddet eller som er særskilt visiteret til beboeren. Det er således alene den del af den socialpædagogiske ledsagelse, som er tilkøbt af beboeren, som ikke er omfattet af tilsyn og godkendelse.

Det fremgår af udkastet, at Socialtilsynet ikke skal *"føre tilsyn med eller godkende regnskaber vedrørende døgntilbuddets tilkøbsydelse"* (s. 15). Der angives en række principper for beregningen af tilkøbsydelsens pris, og det anføres desu-

den, at der skal være "... fuld gennemsigthed i beregningerne og de data, der indgår heri" (s. 16). Men det angives ikke direkte, om der skal føres et selvstændigt regnskab for salget af tilkøbsydelser, samt hvilke krav der stilles til et sådan regnskab.

Socialtilsynene fører tilsyn med døgntilbuddenes forvaltning af deres økonomi. Det må antages, at indtægterne fra salget af ledsagelse vil indgå i døgntilbuddenes indtægter, idet disse indtægter bl.a. vil skulle bidrage i nærmere bestemt omfang til aflønningen af personale (direkte såvel som indirekte). I den forstand må det antages, at socialtilsynene skal føre et økonomisk tilsyn, som også vedrører indtægter fra salg af socialpædagogisk ledsagelse til beboerne. Om disse indtægter er opnået på lovlig og legitim vis, skal Socialtilsynet se bort fra, hvilket forekommer betænkeligt.

Efter LEVs opfattelse bør vejledningen tydeliggøre hvordan døgntilbuddet mere konkret skal håndtere sine indtægter fra salg af socialpædagogisk ledsagelse. Det bør således blandt andet beskrives, hvordan der opnås "fuld gennemsigthed" – samt hvem der har mulighed for og krav på, at få udleveret disse fuldt gennemsigtige regnskabsoplysninger.

Specifikke redaktionelle kommentarer

Følgende formulering på side 6 i udkastet er upræcis "Der skal her tages udgangspunkt i den afgørelse, som borgeren har fået fra sin kommune, i de ydelser, som handlekommunen betaler døgntilbuddet for at levere, og i det service-niveau, som borgerens handlekommune eventuelt har fastlagt". (vores understregning).

Vi bemærker hertil at handle-betalingskommune-reglerne giver mulighed for at betalingskommunen kan lade opholdskommunen varetage handlekommune-ansvaret for borgere omfattet af dette regelsæt. Det er således i de fleste – men ikke i alle – tilfælde handlekommunen som betaler døgntilbuddet.

Med venlig hilsen

Anni Sørensen

Landsformand

1. december 2017

Region Nordjyllands hørings svar vedr. høring over udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk støtte.

Generelle kommentarer:

Generelt tyder vejledningen på, at man ikke har kunnet definere tilkøbsydelsen, hvorfor de enkelte elementer – så som klage, magtanvendelsesmulighederne m.v. er meget uklare i forhold til blandt andet socialtilsynets kompetencer, myndighedsafklaring m.v.

Lovgivningen herunder udkastet til vejledningen sikrer dog, at en meget snæver målgruppe kan komme på ferie med kendt personale, hvis de har økonomi til at tilkøbe ydelsen. Lovgivningen inklusiv vejledningen giver endvidere kommunale og regionale tilbud legal hjemmel til at sælge ydelse. Disse to forhold må betegnes som positive, uanset uklarheder i regelgrundlaget.

Konkrete kommentarer:

Ad punkt 4 gentaget i punkt 17: Det fremgår af punktet, at der ikke er klageadgang for beboerne. Det er selvfølgelig korrekt, at der ikke er administrativ klagemulighed, da Tilkøbsloven ikke har indsat klagebestemmelser og ikke er omfattet af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Men der bør indsættes en passus om, at tilkøb efter Tilkøbsloven kan være omfattet af forbrugerklageloven, hvilket fremgår af spørgsmål 10 og 12 under folketingets behandling.

Ad punkt 6: Det er meget uklart, hvorledes det sikres at det er borgeren selv på eget initiativ, der efterspørger muligheden for tilkøb efter tilkøbsloven. Hvordan sikres dette, i de tilfælde, hvor der ikke er en værge? Det kan blive et stridspunkt mellem forskellige pårørende, som også er indskrevet i vejledningens punkt 6 – sidste afsnit, hvor det fremgår at det er vigtigt at botilbuddet har en tillidsbaseret dialog med de pårørende, Dels må der stilles spørgsmålstejn ved inddragelsen af de pårørende i denne slags spørgsmål, når der er tale om voksne beboere, dels må Ministeriet jo forudsætte, at der kan komme uenighed om tilkøbsydelse med den/de pårørende, da der fordres en forudgående tillidsbaseret dialog med disse. De pårørende kan ikke påtale de kommunale afgørelser vedrørende § 85, som skal være klarlagt forud for tilkøb, da de ikke er legal part i disse myndighedsafgørelser. Hvorfor skal de så inddrages i tilkøbsydelse efter Tilkøbsloven?

Ad punkt 10 samt punkt 50 – 3. afsnit, samt punkt 53 2.pkt: Socialtilsynets rolle er uklar. Der beskrives, at socialtilsynet skal have tilsendt eventuelle magtanvendelser, og de skal vurdere, om disse skal have tilsynsmæssige konsekvenser. Sidste led i punkt 10, står anført, at Socialtilsynet ikke skal godkende de kommunale og regionale tilbuds levering af tilkøbsydelse, da disse ligger uden for døgntilbuddets daglige drift. Når Socialtilsynet ikke skal godkende disse salgsydelse, så er Socialtilsynene vel også afskåret fra at føre tilsyn, da de ikke har et grundlag at føre tilsyn på. Hvorledes stemmer dette overens med at magtanvendelser foretaget på en tilkøbs-tur kan medføre tilsynsmæssige konsekvenser?

Vedrørende punkt 12. 2. afsnit.

Her står anført, at visse beboere kan have behov for massiv hjælp under ferie. Dette kan medføre meget store udgifter til en ferietur, hvor udgiften således er begrundet i et handicap. Vil beboerne kunne søge om dækning af denne store merudgift efter servicelovens § 100.

Ad punkt 15. 2. afsnit. Her står igen anført, at en pårørende pludselig får partsstatus, da det beskrives at en pårørende kan rette henvendelse til kommunen for at få afklaret, hvorvidt den borger, er ønsker tilkøb efter tilkøbsloven er berettiget til at få bevilliget ledsagelse efter servicelovens § 85.

Hvor findes hjemlen til denne partsstatus? I spørgsmål 14 under folketingets behandling af lovforslaget står anført at borger eller borgers værge kan rette henvendelse til kommunen for at få afklaret, hvorvidt ledsagelse til ferietur kan bevilges efter serviceloven § 85. Der synes som om, der er en smule uoverensstemmelse i forhold til de pårørendes rolle i forhold til Tilkøbsloven, samt øvrig gældende lovgivning, der fastsætter hvem der kan anses som legal repræsentant for en inhabil borger.

Ad punkt 27

Det er meget vagt formuleret, at anvendelse af magt i udlandet efter Tilkøbsloven, kan medføre at det pågældende lands anklagemyndigheder vurderer, at en magtanvendelsen er i strid med de strafferetlige regler, der gælder i det pågældende land. Det betyder, at en pædagog kan risikere fængselsstraf i det pågældende land, selvom pædagogen har overholdt magtreglerne i Tilkøbsloven. Der er ikke noget overraskende heri, men det bør klargøres meget tydeligere, især da det fremgår at Tilkøbsloven også er gældende ved rejser i udlandet. Det er usikkert om pædagoger m.v. er bekendt med denne risiko.

Ad punkt 50:

Socialstyren bør udfærdige et indberetningsskema målrettet indberetning af magt efter Tilkøbsloven. Det kan ikke passe, at personalet skal rette i skema 2 så det passer til lejligheden. Det bliver endvidere helt umuligt at gennemskue, hvordan skemaet skal tilrettes. Hvis borgers hjemkommune har udfærdiget egne skemaer, som pædagogerne skal tilrette for at indberette magt foretaget efter Tilkøbsloven.

Ad punkt 50 4, afsnit: her står anført, i en indskudt sætning – hvor der ikke foreligger en beslutning om fortsat magtanvendelse. Dette "indspark" må være unødvendig og misvisende, da der i henhold til Tilkøbsloven ikke kan foretages beslutning om fortsat magtanvendelse.

A punkt 51: Kommunalbestyrelsen skal vurdere om en magtanvendelse foretaget under et ferieophold på en tur som borger har tilkøbt, om denne skal medføre ændringer i kommunens afgørelse om borgerens forhold. Betyder dette, at kommunen kan træffe beslutning om, at borger for fremtiden ikke må tilkøbe ydelser efter Tilkøbsloven fra bostedet?

Med venlig hilsen

Susanne Bonde
Chefkonsulent

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Att: lbpo@sm.dk og sm@sm.dk

28. november 2017

Høringssvar vedrørende udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie.

Overordnede bemærkninger

Selveje Danmark har med interesse læst udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie.

Selveje Danmark er som udgangspunkt positiv over for, at der nu skabes hjemmel for at beboere på kommunale og regionale døgntilbud for voksne fremover vil få bedre muligheder for at komme på ferie med en ledsager, som man har tillid til og er tryk ved. I den konkrete sag står dette hensyn til den enkelte borger over Selveje Danmarks generelle bekymring ved at det tillades kommuner at drive indtægtsdækket virksomhed i konkurrence med ikke offentlige aktører.

Specifikke bemærkninger

Vedr. afsnit I, formål og målgruppe, kapitel 1 punkt 2

Selveje Danmark mener, at borgeren skal have mulighed for at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse under ferie af en ikke-offentlig leverandør, såfremt et kommunalt eller regionalt døgntilbud ikke ønsker eller formår at levere tilkøb af denne ydelse.

Retten til at købe ledsagelse i det kommunale eller regionale botilbud er en ret – ikke en pligt. Det kan f.eks. også være, at den enkelte borger kan finde ledsagelse, der er billigere, end den der tilbydes af det konkrete kommunale eller regionale bosted. Og såfremt det er muligt, bør det naturligvis også være tilladt, da måske netop den besparelse kan betyde, at en borger har råd til den ferie vedkommende drømmer om.

Den ikke-offentlige leverandør af socialpædagogisk ledsagelse under ferie, som måtte levere den ledsagelse under ferie, som det kommunale eller regionale døgntilbud ikke ønsker/kan levere, skal naturligvis leve op til samme krav som de kommunale og regionale døgntilbud om at være tilknyttet et tilbud, der er godkendt af Socialtilsynet.

Vedr. afsnit III - Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, Kapitel 7

Selveje Danmark savner klarhed over, om afsnittet *Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, kapitel 7 Betingelser for magt og indgreb* også vedrører ikke-offentlige leverandører af socialpædagogisk ledsagelse på ikke-offentlige tilbud.

Vedr. afsnit IV, Indtægter og omkostninger, kapitel 13

Selveje Danmark finder det positivt, at afsnittet så tydeligt beskriver, hvordan prisfastsættelsen af socialpædagogisk ledsagelse under ferie skal finde sted.

Selveje Danmark mener dog, Socialtilsynet skal have mulighed for at føre tilsyn med rednskaber vedrørende kommunale som regionale døgntilbuds tilkøbsydelse.

Afsluttende bemærkninger

Selveje Danmark har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen

Kåre Skarsholm

Politisk konsulent, Selveje Danmark

Mail: ksk@selveje.dk

Mobil: 41 87 08 04

Mail: lbpo@sm.dk og sm@sm.dk

Hørings svar: Vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie
Socialpædagogerne har modtaget ovenstående hørings svar med svarfrist den 29. november.

Socialpædagogerne er grundlæggende bekymret for, at kerneydelsen for den pågældende målgruppe skrider i kraft af denne lov. Vi mener derfor, at det i vejledningen skal fremhæves, at det er en del af et hverdagsliv at deltage og blive inkluderet i samfundet, hvilket også er et grundlæggende princip i FN's handicapkonvention. Ligeledes er det en del af et hverdagsliv at få nye sanseindtryk og oplevelser uden for sit botilbud for sig selv eller sammen med andre.

Vores fagblad har for nylig skrevet en artikel om socialpædagogisk ledsagelse og borgernes ringe mulighed for at tage socialpædagogisk ledsagelse med på ferier. Tre borgmestre er interviewet til artiklen, hvoraf det fremgår, at ikke alle borgmestre har forstået, at muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse er et supplement til den kerneydelse borgerne skal visiteres til:

<https://socialpaedagogen.sl.dk/arkiv/2017/11/et-handicap-betyder-ferie-i-costa-del-baghavn/>

I artiklen udtaler to borgmestre fx, at det er op til Folketingspolitikkerne, hvis borgerne skal sikres ledsagelse til ferie. Ligesom en borgmester henviser til den nye tilkøbslov, som en måde at sikre borgerne socialpædagogisk ledsagelse under ferier.

Socialpædagogerne er derfor bekymret for, om relevante kommunalpolitikere og embedsmænd forstår intentionerne i tilkøbsloven. Af den grund mener vi, at vejledningsteksten i højere grad bør ekspliciteres samt suppleres af eksempler, da der er en stor risiko for fejltolkning af loven. Derudover vil Socialpædagogerne opfordre til, at ministeriet informerer kommunerne om de elementer, der ligger i loven med henblik på at skelne mellem kerneydelsen og tilkøbsmuligheden. Som det helt centrale fremgår af vejledningen, at kommunen i forbindelse med vurdering af borgerens behov for hjælp og støtte efter servicelovens § 85, herunder behovet for socialpædagogisk ledsagelse, ikke må lægge vægt på, at borgeren har mulighed for at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse under ferie. Den er afgørende, at den pointe også bliver klar i de kommunale visitationer.

Der vil i den kommunale forvaltning af loven kunne opstå uklarhed om den egentlige målgruppe for loven. Socialpædagogerne vil derfor anbefale, at der indgår en tydeligere målgruppebeskrivelse i vejledningen gerne understøttet af eksempler.

Ligeledes vil Socialpædagogerne anbefale, at Ankestyrelsens principafgørelse 60-15 udfoldes yderligere, da den har væsentlig betydning for fortolkning af loven, og har haft afgørende betydning for den politiske vedtagelse af loven.

Derudover er det værd at være opmærksom på, at der ikke sker et skred, hvor borgere af omveje kommer til at betale for nogle af de socialpædagogiske støttetimer, de er visiteret til. Der kan fx være en borger, der er visiteret til fire timers socialpædagogisk støtte i døgnet. Hvis den pågældende benytter sig af muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til en ferie, er det vigtigt, at borgeren alene betaler for de ledsagelsestimer, der er ud over det borgeren er visiteret til. Det opmærksomhedspunkt, mener vi, bør indarbejdes i afsnit 16 på s.6 omkring det personrettede tilsyn.

For at sikre en solid faglig indsats og et trygt tillidsforhold mellem borger, medarbejdere og pårørende er det af stor betydning, at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse også er sikret via tilsyn. Derfor mener Socialpædagogerne, at det personrettede tilsyn også bør indbefatte tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse.

Venlig hilsen

Marie Sonne
forbunds næstformand

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Sendt pr. e-mail til
lbpo@sm.dk
sm@sm.dk

Socialtilsyn Nord
Postadresse:
Springvandspladsen 5
9800 Hjørring
Telefon 7233 6930
socialtilsynnord@hjoerring.dk
www.socialtilsynnord.hjoerring.dk

Den 23-11-2017

Sagsnr.: 00.01.00-A50-4-14

Til fuldmægtig Laura Brogaard Poulsen

Sagsnummer 2017-5360 - Høring over udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie

Børne- og Socialministeriet sendte den 31. oktober 2017 udkast til vejledning om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferie i høring hos bl.a. Socialtilsyn Nord, Hjørring Kommune.

Socialtilsyn Nord takker for denne lejlighed til at afgive høringsvar.

Socialtilsynet tager, på baggrund af det fremsendte, udkastet til efterretning og har ingen kommentarer til udkastet i øvrigt.

Ved spørgsmål til ovenstående kan der rettes henvendelse til jurist Sarah Sieker Juhlert på tlf. 72 33 69 92 eller e-mail saju@hjoerring.dk.

Med venlig hilsen

Sofie Tietze Borregaard
Sekretariatsleder

